

รายงานวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการใช้เครื่องมือหุ่นยกกองศาของฐานผม
หลักสูตรชอยผมบรูษ

ผู้วิจัย

อาจารย์สังวาลย์ ฐวัชสุภา

โรงเรียนฝีกอาชีพกรุงเทพมหานคร(ม้วนบำรุงศิลป์)
สังกัด ส่วนการฝีกอาชีพ สำนักงานการส่งเสริมอาชีพ
สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

ชื่อเรื่องวิจัย : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม
ผู้วิจัย : อาจารย์สังวาลย์ ธวัชสุภา
หน่วยงาน : โรงเรียนโรงเรียนฝักอ่าชีฟกรุงเทพมหานคร(ม้วนบำรุงศิลป์)
สังกัด ส่วนการฝักอ่าชีฟ
สำนักงานการส่งเสริมอ่าชีฟ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร
ปีที่ศึกษา : ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม ของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชอยผมบุรุษ ภาคเรียนที่ 3/2564 กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน
กลุ่มเป้าหมาย คือนักศึกษาห้องเรียนหลักสูตรวิชาชอยผมสุภาพบุรุษ ภาคเรียนที่ 3/2564 ที่ไม่ผ่านการประเมินหัวข้อการฝักการชอยผม จำนวนทั้งหมด 5 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่..เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม และ แบบสังเกต Rubric วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง(Mean) และหาค่าร้อยละ(Percentage)
ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มเป้าหมายทั้ง 5 คน สามารถเข้าใจและพัฒนาการการยกองศาของฐานผม จากการเรียนการสอนโดยเครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม ซึ่งนับเป็นร้อยละ 100 โดยมีคะแนนผ่านตามเกณฑ์ทั้งหมด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 84 ซึ่งสูงมากขึ้นจากก่อนหน้าที่ไม่ได้เรียนด้วยเครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม โดยนักศึกษาทั้ง 5 คน หรือ ร้อยละ 100 มีคะแนนผ่านตามเกณฑ์

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนกซ่อมผสมสุภาพบุรุษ เป็นการซ่อมผสมสุภาพบุรุษแบบใช้กรรไกรชอยใช้เทคนิคการชอยที่แตกต่างไปจากการใช้ปัตตาเลี่ยนทั่วไป ด้วยเทคนิคและวิธีชอยผสมที่ง่าย สวยงามพริ้ว และรวดเร็ว การใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม ช่วยทำให้เข้าใจองศาของฐานผมแต่ละองศาตามที่ครูกำหนด

จากการเรียนการสอนวิชา ซอยผสมสุภาพบุรุษนักศึกษาหลายคนฝึกยกองศา ไม่ได้ตามระดับที่ครูผู้สอนกำหนดบางระดับขององศาไม่ถูกต้อง ไม่ได้ระดับตามมาตรฐาน

จากสาเหตุที่กล่าวมา ครูผู้สอนจึงเห็นความสำคัญในการจัดทำ เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม เพื่อให้นักศึกษาสามารถฝึกยกองศาได้อย่างถูกต้อง และไม่ผิดพลาดในการปฏิบัติการชอยผม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม ในหัวข้อเรื่อง การชอยผม ของนักศึกษาหลักสูตรชอยผสมสุภาพบุรุษภาคเรียนที่ 3/2564

3. คำถามการวิจัย

การเรียนโดยการใช้ เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม ของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชอยผสมสุภาพบุรุษภาคเรียนที่ 3/2564 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างไร

4. ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

4.1 ขอบเขตเชิงเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้ เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผมของนักศึกษาหลักสูตรชอยผสมสุภาพบุรุษภาคเรียนที่ 3/2564 โดยกำหนดหัวข้อเนื้อหาการสอน เรื่องการยกองศาด้วย เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม แล้วสังเกตการณ์เรียนโดยใช้แบบสังเกต Rubric

4.2 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้เทคนิควิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย นักศึกษาห้องเรียนหลักสูตรวิชา ซอยผสมสุภาพบุรุษภาคเรียนที่ 3/2564 ที่ไม่ผ่านการประเมินการฝึกยกองศาของฐานผมจำนวนทั้งหมด 5 คน

4.3 ขอบเขตของระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 3/2564 ระยะเวลาวิจัยจำนวน 7 วันทำการเฉพาะนักศึกษาห้องเรียนวิชา ซอยผสมสุภาพบุรุษ

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม

5.3 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลักสูตรวิชาชอยผมสุภาพบุรุษ รอบบ่าย ภาคเรียนที่ 3/2564 จากการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม

6. นิยามศัพท์เฉพาะ(นิยามเชิงปฏิบัติการ)

“การสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม” หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูหลังจากพบว่านักศึกษาที่เรียนหัวข้อเรื่องการชอยผมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

“ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน” หมายความว่า คะแนนที่ได้จากการวัดผลโดยใช้แบบสังเกตการปฏิบัติงานแบบ RUBRIC ตามใบงานเรื่องการใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผมที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น

“เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม” หมายความว่า อุปกรณ์ที่ผู้สอนสร้างขึ้นด้วยหัวหุ่นพลาสติกและแผ่นพลาสติกลูกฟูก เพื่อใช้ในการยกองศาของฐานผม

“แบบสังเกตการปฏิบัติงาน RUBRIC” หมายความว่าแบบสังเกตการปฏิบัติงาน ที่เป็นแบบประเมินที่ผู้สอนให้คะแนนผู้เรียนโดยสังเกตจากพฤติกรรมการทำงาน

“นักศึกษาหลักสูตรชอยผมสุภาพบุรุษ ” หมายความว่า ผู้เรียนหลักสูตรชอยผมสุภาพบุรุษ รอบบ่าย ภาคเรียนที่ 3/2564

7. ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. ได้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม หลักสูตรชอยผมสุภาพบุรุษ ที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปฝึกยกระดับองค์ในการชอยผมแต่ละทรงได้อย่างถูกต้อง

2. ผู้เรียนสามารถศึกษาเรียนรู้สื่อ การใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม หลักสูตรชอยผมสุภาพบุรุษ ได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทำให้เกิดความเข้าใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างหลากหลาย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

การเรียนการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยนต์ของฐานผม

- การสอนด้วยเครื่องมือ
- การยกของของฐานผม
- แบบประเมิน Rubric

ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรชอยผมสุภาพบุรุษ ภาคเรียนที่ ๓/๒๕๖๔ โดยใช้เครื่องมือหุ่นยนต์ของฐานผม

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกของศาของฐานผม
หลักสูตรขอยผมสุภาพบุรุษ

ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือหัวหุ่นสำหรับฝึกหัดขอยผมสุภาพบุรุษ
2. การเรียนการสอนขอยผมชาย การฝึกยกของศาของฐานผม
3. แบบประเมิน Rubric
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. เครื่องมือหัวหุ่นสำหรับฝึกหัดขอยผมสุภาพบุรุษ

การฝึกทักษะบนหัวหุ่นจำลอง ในการฝึกหัดทรงผมชาย ก่อนที่จะตัดผมคนจริงสำหรับการตัดผมชาย
ในการเรียนการสอนขั้นแรกสำหรับผู้ที่ยังไม่มีพื้นฐานมาก่อนการฝึกครั้งแรกจะเป็นการฝึกกลมหรือฝึก
ทักษะกับหัวหุ่นจำลองเพื่อให้เกิดทักษะและความอดทนและความชำนาญเป็นการฝึกการใช้ปัตตา
เลี่ยนและกรรไกรซึ่งใช้ฝึกพร้อมกับทวิการแบ่งข้อมผมการฝึกขอยผมตัดผมแบบต่างๆ ตามขั้นตอนการ
ฝึกทักษะบนหัวหุ่นจำลองดังนี้

1. การตัดผมด้านข้าง

1.1 การตัดผมขาให้เดินปัตตาเลี่ยนตัดผมที่จอบแนบชิดศีรษะขึ้นไปเหนือใบหูครึ่งละ หนึ่ง
หน้าฟันปัตตาเลี่ยน

- การเดินปัตตาเลี่ยนต้องไม่ทิ่มหนังศีรษะหรือแหวนมากจนเกินไป
- การเดินปัตตาเลี่ยนไม่เร็วหรือช้าเกินไป
- การเดินปัตตาเลี่ยนไม่ให้ดันหุ่น ให้เดินแผ่วๆบนหัวหุ่นเท่านั้น

1.2 การตัดผมขา ให้เดินปัตตาเลี่ยนตัดผมขาหลังใบหูด้านล่างขึ้นไปบรรจบกับผมที่ตัดขึ้นมาจาก
จอนหู

1.3 การตัดผมนวลกลมกลืนเมื่อสุดผมขาให้เดินปัตตาเลี่ยนตัดผมรองหัวเป็นแนวเฉียง 45
องศากับแนวระดับผมนวลกลมกลืนและให้เชื่อมต่อกัน

2. การตัดผมด้านหลัง

2.1 การตัดผมขาให้เดินปัตตาเลี่ยนตัดผมขาจากท้ายทอยแนบชิดศีรษะขึ้นไป

2.2 การตัดผมนวลกลมกลืนเมื่อสุดผมขาให้เผยปัตตาเลี่ยนตัดผมบนหัวกับแนวเฉียง 45
องศาสร้างนวลกลมกลืนเชื่อมต่อกัน

3. การตัดผมบนศีรษะ

3.1 การตัดผมบนศีรษะด้านหลังให้วางหวีแนบกับกะโหลกศีรษะ เดินปัตตาเลี่ยนตัดผมด้านหลังตามความในแนวตรงหรือตัดผมข้างหน้าหวี จนกว่าผมจะเข้าหวีไม่เต็มหน้าหวี

3.2 การตัดผมบนศีรษะด้านหน้าให้วางหวีแนบกะโหลกศีรษะด้านหน้าหวีตัดผมครึ่งละ 1 หน้าหวีเดินปัตตาเลี่ยนตัดผมบนศีรษะด้านหน้า

2. การเรียนการสอนผมชาย การฝึกยกกองศาของฐานผม

อาชีพช่างตัดผมหรือช่างตัดผมเป็นงานศิลปะที่ต้องใช้ความประณีต อย่างมากอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้คนเข้ามาใช้บริการกับเราให้ได้รับความพึงพอใจ จะให้เปรียบเทียบผมทุกเส้นเปรียบเสมือนอวัยวะอย่างหนึ่งของร่างกายคนเราเมื่อลงกรรไกรตัดออกไปแล้วเราต้องมั่นใจว่าลูกค้าที่มารับบริการต้องได้รับความพึงพอใจตรงกับความต้องการการบำรุงรักษาเครื่องมือที่ใช้ในการตัดแต่งทรงผมมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าความสามารถในการตัดแต่งทรงผม

วิธีสอนผมสั้น

รูปแบบ/ลักษณะ : ตัดผมนอกสถานที่ รับจ้างสอนผมสั้น ตัดผมที่บ้านลูกค้า เตรียมอุปกรณ์ไปเอง

อุปกรณ์ :

- หวีซอย
- กีบ
- กรรไกร

ขั้นตอน/วิธีการ :

1. แบ่งผมครึ่งด้านหน้าและด้านหลังครึ่งใบหู เก็บผมช่อหน้าไว้ก่อน โดยแบ่งจากแนวครึ่งคิ้ว ทั้งสองข้าง เริ่มจากด้านหลังแบ่งผมเป็นแถวกว้างประมาณ หนึ่งนิ้วจากแนวกึ่งกลางศีรษะ ผมช่อแรกจะเป็นฐานในการตัดผมช่อต่อไป เป็นไกด์ไลน์ ตัดเชื่อมกับฐานผมช่อแรกหรือยกขึ้น 90 องศา ตัดความยาวไม่เกิน 3 นิ้ว ช่อถัดมายก 90 องศาเหมือนกัน ใช้ช่อแรกตัดไล่ลงมาจนถึงท้ายทอย
2. เริ่มแถวใหม่ใช้ผมแถวแรกเป็นฐาน มาวัดตัดเท่าฐานแรก และผมทุกช่อต้องยก 90 องศา ตัดไล่ลงมาจนถึงท้ายทอย มาวัดเป็นฐานทุกแถว ผมด้านหลังจะแบ่งตัดได้ 7 แถวคือแถวแรกกึ่งกลางศีรษะและด้านข้าง อีกข้างละ 3 แถว แล้วจึงเริ่มแถวใหม่ใช้ผม

แถวที่ตัดก่อนหน้า แบ่งผมออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กัน ใช้ผมด้านหลัง มาวัดเป็นฐานหัวผมยก 90 องศา ตัดเท่าฐานผม

- ผมข้อที่สองใช้ข้อแรกเป็นไกด์แล้วตัด เว้นจอนหู และท้ายทอย ข้อที่ 3 ยก 90 องศา เช่นกันใช้ผมข้อที่ 2 มาวัด เริ่มตัดผมอีกด้านหนึ่ง โดยเริ่มจากแถวกลาง ศีรษะใช้ข้อผมที่ตัดแล้วเป็นไกด์ไลน์ เริ่มจากข้อแรก กลางศีรษะยก 90 องศา ไหลลงไปถึงท้ายทอยเหมือนเดิม ตัดลักษณะเดียวกันนี้ ที่เหลือทั้ง 3 แถว
- การตัดผมด้านข้างอีกด้าน ก็แบ่งผมออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กันใช้ผมด้านหลังมาวัดเป็นฐาน ตัดผมเท่าฐาน และใช้ผมแถวแรกเป็นฐานในการ ตัดผมแถวที่เหลือให้หมดเท่า ๆ กัน ผมทรงสวยจะ มีความยาวเท่ากันทั้งศีรษะยกเว้นจอนหูและท้ายทอย
- การซอยผมด้านหน้าแบ่งผมด้านหน้าที่เก็บไว้ออกเป็น 3 แถวหัวผมข้อ กลางยกขึ้นตั้งฉาก 90 องศา ใช้ผมด้านหลังมาวัด ตัดความยาวเท่าผมด้านหลัง ถ้าต้องการให้ผมด้านหน้ายาวพอดีก็ให้หัวผมยก 90 องศา ถ้าต้องการผมด้านหน้ายาวให้โน้มมือไปด้านหลัง
- เมื่อตัดผมแถวกลางเสร็จแล้ว ใช้เป็นฐานในการ ตัดผมแถวที่เหลืออีกสองแถว(ซ้าย-ขวา) ให้เท่ากับผมขอกกลาง
- การเช็คผม ยกเหมือนที่เราตัดซอยครั้งแรก ยก 90 องศา ถ้ามีมุมก็ตัดทิ้ง แล้วแบ่งเป็นชั้น เส้นที่สั้นที่สุดของด้านหน้ามาวัดแล้วตัด เช็คไหลลงมาถึงท้ายทอยเหมือนตอนซอย เช็คทุกแถวไปเรื่อยๆจนหมดทั่วศีรษะ เช็คจอนและด้านท้ายทอยโดยแบ่งผมครึ่งใบหู ยกผมขึ้น 45 องศา ตัดเฉียง แบ่งผมชั้นต่อไปลงมา ยก 45 องศาเช่นกันแล้วตัด แบ่งผมด้านหลัง หัวมาเชื่อมกับด้านหน้า นำเส้นผม อีกข้างหนึ่ง ก็เช็คในลักษณะเดียวกัน แบ่งผมที่ครึ่งใบหู ยก 45 องศาแล้วตัด ของด้านหน้ามาวัดแล้วตัด
- หัวผมด้านหลังมาเชื่อมใช้เส้นผมเส้นที่สั้นที่สุด แบ่งผมลงมาอีกชั้น ยก 45 องศา ตัดเท่าฐานข้อแรกที่ตัดไว้ ดึงผมด้านหลังมาเชื่อมตัด ยก 45 องศา ตัดเท่าฐานที่ตัดไว้ ตัดเช็คถึงข้อบนสุด

3. แบบประเมิน Rubrics

3.1 รูบริคหรือรูบริคการให้คะแนนคืออะไร

รูบริค คือ เครื่องมือในการให้คะแนน ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่าง ๆ ที่ใช้พิจารณาชิ้นงานหรือการปฏิบัติ เช่น การประเมินงานเขียนจะพิจารณาวัตถุประสงค์ องค์ประกอบ รายละเอียด น้ำเสียงของการเขียน และกลวิธีการเขียน เป็นต้น อีกประการหนึ่ง คือ ระดับคุณภาพของเกณฑ์ แต่ละด้าน ซึ่งมีตั้งแต่ระดับดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง (Heidi Goodrich Andrade, 1997)

รูบริคการให้คะแนน คือ แนวทางการให้คะแนนอย่างละเอียด ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยผู้สอนหรือผู้ประเมิน เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลงานหรือกระบวนการที่เกิดจากความพยายามของนักเรียน (Barbara M. Moskel, 2000)

รูบริคเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติ ซึ่งตรงกันข้ามกับแบบสำรวจรายการ (Checklists) โดยปกติจะเรียกว่าแนวทางการให้คะแนน (Scoring guides) ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของนักเรียน หรือประเมินผลผลิตซึ่งเป็นผลจากการปฏิบัติงาน (Craig A Mertler, 2001)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า รูบริคเป็นเครื่องมือให้คะแนนชนิดหนึ่ง ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียน รูบริคประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตของนักเรียน และระดับคุณภาพหรือระดับคะแนน เกณฑ์จะบอกผู้สอนหรือผู้ประเมินว่าการปฏิบัติงานหรือผลงานนั้น ๆ จะต้องพิจารณาสิ่งใดบ้าง ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนจะบอกว่า การปฏิบัติหรือผลงานที่สมควรจะได้อะไร ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนนั้น ๆ ของเกณฑ์แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร รูบริคจึงเป็นเหมือนการกำหนดลักษณะเฉพาะ (Specification) ของการปฏิบัติหรือผลงานนั้น ๆ ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ หรือทั้ง 2 ประการรวมกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ เป้าหมายของการประเมิน

3.2 ทำไมจึงต้องใช้รูบริค

การใช้รูบริคมีประโยชน์สำหรับครูและนักเรียนหลายประการ ดังนี้

1. รูบริคเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากทั้งในการเรียนการสอนและ การประเมินช่วยปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติหรือการแสดงออกของนักเรียน ในขณะที่ช่วยควบคุมการปฏิบัติ นั้นๆ ด้วย โดยครูต้องกำหนดความต้องการหรือ ความคาดหวังในผลงานของนักเรียน อย่างชัดเจน และแสดงให้เห็นนักเรียนทราบว่าทำให้ถึงความคาดหวังนั้นได้อย่างไร ซึ่งมักปรากฏว่าคุณภาพผลงานและการเรียนรู้ของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ข้อได้เปรียบอีกอย่างที่มักพบเสมอในเรื่องการใช้รูบริคคือ การให้คำอธิบายที่ชัดเจนในเรื่องคุณภาพ เมื่อนักเรียนมีข้อบกพร่องตามเกณฑ์ใด ครูจะช่วยชี้แนะและบอกได้ว่าครูคาดหวังให้นักเรียนทำอะไร

2. RUBRIC ช่วยให้นักเรียนตัดสินคุณภาพผลงานของตนเองและของคนอื่น ๆ อย่างมีเหตุผล เมื่อใช้ RUBRIC เป็นแนวทางการประเมิน นักเรียนจะสามารถชี้แนะและ แก้ปัญหาเกี่ยวกับผลงานของตนและผู้อื่นได้อย่างตรงจุด การฝึกซ้ำ ๆ เกี่ยวกับการประเมินผลงานกลุ่มและผลงานของตนเองทำให้นักเรียนเพิ่มความรับผิดชอบ เกี่ยวกับผลงานของตนมากขึ้น และยุติการถามตนเองว่า “ฉันทำงานเสร็จหรือยัง”

3. RUBRIC ช่วยลดเวลาครูในการประเมินงานของนักเรียน ผลงานที่ผ่าน การประเมินโดยเจ้าของผลงานเอง และโดยกลุ่มซึ่งยึดเกณฑ์หรือ RUBRIC เป็นหลักนั้น ทำให้ข้อบกพร่องมีน้อยมากเมื่อมาถึงมือครู หากมีสิ่งใดที่ต้องปรับปรุงบอกกล่าวกัน ครูก็เพียงแต่วงประเด็นนั้นใน RUBRIC แทนที่จะต้องอธิบายกันยืดเยื้อ นอกจากนี้ RUBRIC ยังช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนมากขึ้น เกี่ยวกับจุดเด่นและสิ่งที่ต้องปรับปรุง

4. RUBRIC มีความยืดหยุ่น คือ มีระดับคุณภาพตั้งแต่ดีเยี่ยมจนถึงต้องปรับปรุง ทำให้ครูนำไปใช้กับนักเรียนที่ละความสามารถได้ คือ นำไปใช้กับนักเรียนที่เรียนเก่งจนถึงนักเรียนที่เรียนอ่อน โดยใช้เกณฑ์สะท้อนผลงานของเขา

5. RUBRIC ใช้ง่ายและอธิบายได้ง่าย นักเรียนจะรู้ชัดเจนว่าเขาเรียนรู้อะไรบ้าง ในปลายปีเขาก็จะประเมินได้อย่างถูกต้อง ผู้ปกครองก็เกิดความกระตือรือร้น และรู้ชัดเจนว่าลูกหลานจะต้องทำอะไรเพื่อในประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ ในเว็บไซต์ teachervision.fen.com/teaching-methods/rubrics ได้กล่าวถึงเหตุที่ต้องใช้ RUBRIC ว่า ผู้เชี่ยวชาญหลายคนเชื่อว่า RUBRIC ช่วยปรับปรุงผลงานขั้นสุดท้ายของนักเรียน ซึ่งมีผลให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น เมื่อครูประเมิน รายงานหรือโครงการก็จะรู้โดยนัยว่าอะไรทำให้ผลงานสุดท้ายออกมาดีและเป็นเพราะอะไร การที่นักเรียนรู้ RUBRIC ล่วงหน้าหรือก่อนการทำงาน เขาก็จะรู้ว่าเขาจะได้รับ การประเมินอย่างไรและจะมีการเตรียมตัวตามประเด็นการประเมินนั้น ๆ การพัฒนาปรับปรุง RUBRIC ซึ่งเปรียบเสมือนตะแกรงร่อนและใช้เป็นเครื่องมือสำหรับนักเรียนจะเป็นเกณฑ์จำเป็นในการปรับปรุงคุณภาพของงานและเพิ่มพูนความรู้ โดยสรุปแล้ว

- การเตรียม RUBRIC เป็นแนวทางที่นักเรียนใช้สร้างความรู้
- การพิจารณา RUBRIC เป็นส่วนหนึ่งของแผนเวลาวางแผนด้วย ไม่ใช่เพิ่มเวลาเพื่อเตรียม RUBRIC

เมื่อสร้าง RUBRIC แล้วสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมที่หลากหลาย การทบทวน การสร้างมโนคติใหม่ และการพิจารณาใหม่ของมโนคติเดิมจากหลาย ๆ มุมมอง ช่วยพัฒนาความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับ

สิ่งที่เรียน RUBRIC ที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ หรือปรับเล็กน้อยและนำไปใช้กับกิจกรรมมากมาย เช่น มาตรฐานระดับยอดเยี่ยมของ RUBRIC การเขียนจะอยู่คงที่ตลอดปีการศึกษา แต่สิ่งที่เปลี่ยนไปคือ

ความสามารถของนักเรียนและวิธีการสอนของครู เพราะสิ่งที่จำเป็นหรือสิ่งสำคัญยังคงอยู่ จึงไม่จำเป็นต้องสร้างรูบริคใหม่ทั้งหมดสำหรับทุกกิจกรรม

ข้อดีของการใช้รูบริคมีหลายประการ ได้แก่

- ผู้สอนสามารถเพิ่มคุณภาพการสอนได้โดยตรง โดยมีเป้าหมาย จุดเน้น และความตั้งใจที่รายละเอียดเฉพาะ เป็นตัวอย่างสำหรับนักเรียน
- นักเรียนมีแนวทางที่ชัดเจนตามความคาดหวังของครู
- นักเรียนใช้รูบริคเป็นเครื่องมือพัฒนาความสามารถของตน
- ครูนำรูบริคไปใช้ซ้ำได้อีกในกิจกรรมอื่นๆ

3.3 เมื่อไรการให้คะแนนแบบรูบริคจึงเป็นเทคนิคการประเมินที่เหมาะสม

การให้คะแนนแบบรูบริคมักใช้ในการประเมินกิจกรรมกลุ่ม ประเมิน โครงการและการนำเสนอปากเปล่า เหมาะที่จะใช้กับวิชาภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นการประเมินในชั้นเรียน ในสหรัฐ- อเมริกาใช้ทั้งในระดับก่อนอุดมศึกษาและอุดมศึกษา รูบริคการให้คะแนนจะใช้ที่ไหนและเมื่อไรนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับชั้นหรือวิชา แต่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมิน

การให้คะแนนแบบรูบริคเป็นหนึ่งในหลาย ๆ ทางเลือกที่ใช้ประเมินผลงานของนักเรียน ตัวอย่างเช่น แบบตรวจสอบรายการ (Checklists) อาจใช้ประเมิน งานเขียน แทนที่จะใช้รูบริคก็ได้ ถ้าข้อมูลนั้นอยู่ในขอบเขตจำกัดและเฉพาะเจาะจง การให้คะแนนแบบรูบริคมักใช้กับการประเมินที่มีการอธิบายบรรยายเพื่อสนับสนุนการประเมินว่า บรรลุตามขอบเขตของเกณฑ์หรือไม่ การให้น้ำหนักตัวเลขกับทักษะย่อย ๆ ในกระบวนการก็เป็นเทคนิคการประเมินอีกอย่างหนึ่ง ค่าตัวเลขที่ให้ไม่ได้เป็นตัวชี้วัดว่านักเรียนจะต้องปรับปรุง การปฏิบัติอย่างไร นักเรียนที่ได้คะแนน 70 จาก 100 จะไม่ทราบว่าต้องปรับปรุง ตัวเองอย่างไรในการทำงานครั้งต่อไป การให้คะแนนรูบริคจะให้รายละเอียดของแต่ละระดับว่ามีความหมายอย่างไร คำอธิบายหรือรายละเอียดนั้นจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจว่าทำไมถึงได้คะแนนเท่านั้น และเขาจะต้องทำอะไรเพื่อปรับปรุงตัวในการปฏิบัติครั้งต่อไป

การให้คะแนนแบบรูบริคมีส่วนดีหรือเป็นประโยชน์อย่างน้อย 2 ประการในกระบวนการประเมินผล ประการแรก รับรองหรือสนับสนุนการทดสอบว่าถึงหรือบรรลุขอบเขตตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ ประการที่สอง ให้ผลสะท้อนกลับไปยังนักเรียนว่า จะปรับปรุงการปฏิบัติของตนอย่างไร ถ้าส่วนดีเหล่านี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน การให้คะแนนแบบรูบริคก็จะเป็นเทคนิควิธีการประเมินที่เหมาะสม

รูบริคมีกี่ชนิด

รูบริคมี 2 ชนิด คือ แบบภาพรวม (Holistic) และแบบแยกส่วน (Analytic) ดังภาพ

รูบรีคแบบภาพรวมนั้น ครูต้องให้คะแนนโดยดูภาพรวม ของ กระบวนการหรือผลงาน ไม่แยกพิจารณาเป็นส่วนๆ (Nitko, 2001) ในทางตรงกันข้าม สำหรับ รูบรีคแบบแยกส่วนนั้น ครูจะให้คะแนนแยกทีละส่วนหรือทีละองค์ประกอบ แล้วรวมคะแนนแต่ละ ส่วนนั้นเข้าด้วยกันเป็นคะแนนรวม (Moskel, 2000 ; Nitko, 2001)

รูบรีคแบบภาพรวมจะใช้เมื่อต้องการดูคุณภาพโดยรวมมากกว่าจะดูข้อบกพร่องส่วนย่อย ๆ (Chase, 1999) Nitko(2001) กล่าวว่า รูบรีคแบบภาพรวมจะเหมาะสมกับการปฏิบัติที่ต้องการให้นักเรียนสร้างสรรค์การตอบสนอง และไม่มีคำตอบที่ถูกต้องชัดเจน จุดเน้นของการรายงานคะแนนที่ใช้รูบรีคแบบภาพรวมคือ คุณภาพโดยรวม ความคล่องแคล่ว หรือความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระเฉพาะและทักษะ ซึ่งเป็นการประเมินระดับมิติเดียว (Mertler, 2001) การใช้รูบรีคแบบภาพรวมทำให้กระบวนการให้คะแนนเร็วกว่าการใช้รูบรีคแบบแยกส่วน (Nitko, 2001) ดังนั้น ครูจึงต้องอ่าน พิจารณาและตรวจสอบการปฏิบัติของนักเรียนโดยตลอด เพื่อให้รู้สึกกับรูบรีคภาพรวมว่านักเรียนทำอะไรได้และยังใช้เป็นการประเมินสรุป (Summative) ได้ด้วย แต่นักเรียนจะได้รับทราบผลสะท้อนกลับน้อยมาก ดังตัวอย่างรูบรีคแบบภาพรวมต่อไปนี้

คะแนน รายละเอียด

- 5 แสดงความเข้าใจปัญหาอย่างสมบูรณ์ คำตอบประกอบด้วยทุกประเด็นที่ต้องการ
- 4 แสดงความเข้าใจปัญหาค่อนข้างมาก คำตอบปรากฏทุกประเด็นที่ต้องการ
- 3 แสดงความเข้าใจปัญหาบางส่วน คำตอบประกอบด้วยประเด็นส่วนใหญ่ที่ต้องการ
- 2 แสดงความเข้าใจปัญหาเพียงเล็กน้อย ประเด็นส่วนใหญ่ที่ต้องการไม่ปรากฏ
- 1 แสดงความไม่เข้าใจปัญหา

รูบรีคแบบแยกส่วน นิยมใช้เมื่อต้องการเน้นชนิดหรือลักษณะเฉพาะของการตอบสนอง (Nitko, 2001) นั่นคือ ใช้สำหรับการปฏิบัติงานที่ยอมรับการตอบสนอง 1 หรือ 2 ลักษณะ และความคิดสร้างสรรค์ไม่ได้เป็นประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการตอบสนองของนักเรียน นอกจากนี้ ผลลัพธ์ขั้นต้นจะมีคะแนนหลายตัว ตามด้วยคะแนนรวม ซึ่งใช้เป็นตัวแทนการประเมินหลายมิติ (Mertler, 2001) การใช้รูบรีคแบบแยกส่วนทำให้กระบวนการให้คะแนนช้า เนื่องจากเป็นการประเมินหลายทักษะหรือหลายคุณลักษณะเป็นรายบุคคล ทำให้ครูต้องใช้เวลารวบรวมผลงานหลายครั้งหลายหน การสร้างและการใช้รูบรีคแบบแยกส่วนจึงใช้เวลามาก ซึ่งมีกฎที่ว่า ไปด้วยผลงานของแต่ละคนต้องพิจารณาแยกแต่ละด้านในแต่ละครั้งตามเกณฑ์การให้คะแนน (Metler, 2001) ดังนั้น การใช้รูบรีคแบบแยกส่วนจึงได้ผลค่อนข้างสมบูรณ์ ผลสะท้อนกลับที่มีต่อนักเรียนและครูจึงมีความหมายมาก นักเรียนจะรับทราบผลสะท้อนกลับของการปฏิบัติของตนตามเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งถ้าใช้รูบรีคแบบภาพรวมจะไม่ปรากฏรายละเอียดนี้ (Nitko, 2001) ครูที่ใช้รูบรีคแบบแยกส่วนจึงสามารถที่จะสร้างเส้นภาพ (Profile) จุดเด่น – จุดด้อย ของนักเรียนแต่ละคนได้

3.4 การออกแบบรูบรีคมีขั้นตอนอย่างไร

ขั้นตอนการออกแบบรูบรีคมี 7 ประการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตรวจสอบจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องใช้ในการทำงาน เป็นการจับคู่แนวทางการให้คะแนนกับจุดประสงค์และการชี้แนะตามความเป็นจริง

ขั้นที่ 2 อธิบายคุณลักษณะที่ต้องสังเกตเป็นพิเศษซึ่งครูต้องการเห็น (และที่ไม่ต้องการเห็น) นักเรียนแสดงออกในผลผลิต กระบวนการหรือการปฏิบัติ นั่นคืออธิบายคุณลักษณะทักษะ หรือพฤติกรรมที่ครูต้องการเห็น รวมทั้งข้อผิดพลาดต่างๆ ไปที่ไม่ต้องการให้เกิด

ขั้นที่ 3 หาวิธีการต่าง ๆ ที่จะอธิบายลักษณะการปฏิบัติที่สูงกว่าระดับค่าเฉลี่ย ระดับค่าเฉลี่ย และต่ำกว่าระดับค่าเฉลี่ย สำหรับแต่ละคุณลักษณะที่สังเกตจากขั้นที่ 2

ขั้นที่ 4 สำหรับรูบรีคแบบภาพรวม เขียนคำบรรยายลักษณะงานที่ดีและงานที่ไม่ดี โดยรวมทุกเกณฑ์เข้าด้วยกันเป็นข้อความเดียว สำหรับรูบรีคแบบแยกส่วน เขียนคำบรรยายลักษณะงานที่ดีและงานที่ไม่ดี โดยแยกต่างหากแต่ละเกณฑ์

ขั้นที่ 5 สำหรับรูบรีคแบบภาพรวม เขียนรายละเอียดการปฏิบัติที่อยู่ในระหว่างกลางของระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ย ระดับค่าเฉลี่ย และระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เพื่อให้รูบรีคสมบูรณ์สำหรับรูบรีคแบบแยกส่วน เขียนรายละเอียดสำหรับการปฏิบัติที่อยู่ระหว่างกลางของทุกเกณฑ์

ขั้นที่ 6 รวบรวมตัวอย่างผลงานของนักเรียน ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละระดับ ซึ่งจะช่วยให้การให้คะแนนของครูในอนาคต

ขั้นที่ 7 ทบทวนรูบรีคที่ทำแล้ว (ถ้าจำเป็น)

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ปราณี กองจินดา (2549, หน้า 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จ ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้าน จิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนานวัตกรรม เป็นการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ หรือวิธีการทำงานใหม่ๆ ขึ้นมาจากเดิม โดยเน้นความทันสมัยและใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยังช่วยในเรื่องของการประหยัดเวลาในการทำงานได้อีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยนต์ของฐานผมในการเรียนการสอนนักศึกษาหลักสูตรวิชาชอยผมสุภาพบุรุษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. รูปแบบการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาหลักสูตรวิชาชอยผมสุภาพบุรุษ ภาคเรียนที่ 3/2564 จำนวน 5 คน

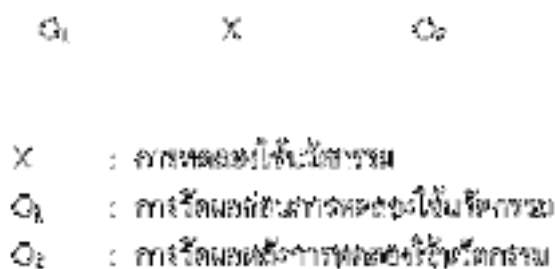
ได้มาโดยวิธีการ เลือกโดยเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือหุ่นยนต์ของฐานผม
2. แบบสังเกตการปฏิบัติงาน RUBRIC

รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้

1. การเก็บรวบรวม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสังเกตRubric

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้ค่าเฉลี่ยกลุ่มเป้าหมาย (Mean)และหาค่าร้อยละ(Percentage)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

สูตรที่ใช้ค ำนวนสถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency)

การแจกแจงความถี่ เป็นการแสดงค่าความถี่ของข้อมูลที่เกิดขึ้นได้ โดยแสดงเป็นจ ำนวนและร้อยละ (%)

ค่าร้อยละ (Percentage)

ค่าร้อยละ คือ การค ำนวนหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัวเทียบกับข้อมูลรวมทั้งหมด โดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเป็นร้อย

สูตรค ำนวน

X คือ จ ำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการน ามาค่าร้อยละ

N คือ จ ำนวนข้อมูลทั้งหมด

1. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

- 1) หาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\mu = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ μ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผมในการเรียนการสอนนักศึกษาหลักสูตรวิชาชอยผมสุภาพบุรุษ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้ศึกษาจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

μ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

P แทน ร้อยละ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าเฉลี่ยกลุ่มเป้าหมาย μ ของผู้ที่ผ่านการประเมินหลังจากใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม

$$(19+18+17+18+18)/5$$

$$\text{ได้ } \mu = 18$$

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนามาก่อนเรียน และหลังเรียน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล นศ.	คะแนนก่อน	คะแนนหลัง	ค่าต่าง
๑	นางสาวอภิญา ไต้ไชติ	๙	๑๙	๑๐
๒	นายธรรมศิริ บุญมลิซ้อน	๗	๑๘	๑๑
๓	นายภูวเดช มุ่งพันกลาง	๘	๑๗	๙
๔	นายสายัญญ์ ไกรสมสุข	๙	๑๘	๙
๕	นายวิโรจน์ พลสันต์	๘	๑๘	๑๐
รวม		41	90	49
คะแนนค่าเฉลี่ย μ		8.2	18	9.8

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมายโดยภาพรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น ($\mu = 18$) มีค่าต่าง 9.8 คะแนนหลังการใช้เครื่องมือหุ่นยกองศา

เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า ลำดับที่ 1 มี 1 คน คือคนที่ 1 ได้ 19 คะแนน ลำดับที่ 2 มี 3 คน คือ คนที่ 2 คนที่ 4 และคนที่ 5 (มีคะแนน 18 คะแนน) และคนที่ 3 มี 17 คะแนนตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม

มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม ของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชอยผมสุภาพบุรุษ ภาคเรียนที่ 3/2564 จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม พบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยรอบหลังการใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มเป้าหมายได้ 18 คะแนน ซึ่งทำให้ผลต่างเพิ่มสูงขึ้นถึง 9.8 คะแนน จากก่อนการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม ที่ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 8.2 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า ลำดับที่ 1 คือคนที่ 1 ได้ 19 คะแนน ลำดับที่ 2 มี 3 คน คือ คนที่ 2 คนที่ 4 และคนที่ 5 ได้กพ 18 คะแนน และคนที่ 3 มี 17 คะแนนตามลำดับ

2. การอภิปรายผล

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม มีประเด็นที่น่าสนใจพบว่า หลังจากการใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผมประกอบการเรียนการสอน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากก่อนการใช้เครื่องมือหุ่นยกองศาของฐานผม ซึ่งสังเกตได้จากคะแนนที่เพิ่มขึ้น สูงถึง ร้อยละ 50 ขึ้นไปทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ กิดานันท์(2543) ได้กล่าวไว้ว่า นวัตกรรม เป็นแนวความคิด การปฏิบัติหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยมีใช้มาก่อนหรือเป็นการพัฒนาตัดแปลงจากของเดิมที่มีอยู่แล้วให้ทันสมัยและใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น เมื่อนำนวัตกรรมมาใช้จะช่วยให้การทำงานนั้นได้ผลดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงกว่าเดิมทั้งยังช่วยประหยัดเวลาและแรงงานได้ด้วย และสอดคล้องการงานวิจัยของ รุจิรา (2555) ได้กล่าวว่า นวัตกรรม เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการครอบคลุมระบบการนำวิธีการมาปรับปรุงประสิทธิภาพของการศึกษาเพื่อประติษฐ์วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใหม่ๆ เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องนี้นอกจากจะสามารถช่วยเพิ่มทักษะการชอยผมให้กับผู้เรียนวิชาชอยผมสุภาพบุรุษได้เป็นอย่างดี แต่ยังทำให้นักศึกษารู้สึกว่า การตัดชอยผมสุภาพบุรุษสามารถทำได้ไม่ยาก และยังสามารถเข้าใจการยกองศาของฐานผมและแต่ละทรงผมที่ทำได้ด้วยการทำนวัตกรรมการยกองศาของฐานผม

เอกสารอ้างอิง

กิดานันท์มลิทอง. (2543). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรม เทคโนโลยี และสารสนเทศ.
ที่มา <http://siripornthayansing065-2.blogspot.com/>

รุจิรา มั่นใจ. (2555). หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน. (2560).
ที่มา <http://rujira6225-02.blogspot.com/>

<https://เรียนทำผม.com/เรียนเสริมสวย/#>

<https://เรียนตัดผม.com/การเรียนตัดผมการสอน/>

ภาคผนวก

(ตารางคะแนน / รูปภาพ / แบบสังเกตการปฏิบัติงาน RUBIC)

ตารางคะแนนจากแบบสังเกตการปฏิบัติงาน RUBRIC หน่วย%

ลำดับ	ชื่อ-สกุล นศ.	0๑		0๒
๑	นางสาวอภิญญา แยมโชติ	๔๕%	x	๙๕%
๒	นายธรรมศิริ บุญเลิศอ่อน	๓๕%	x	๙๐%
๓	นายภูวเดช มุ่งพันกลาง	๔๐%	x	๘๕%
๔	นายสายัญญ์ ไกรสมสุข	๔๕%	x	๙๐%
๕	นายวิโรจน์ พลสันต์	๔๐%	x	๙๐%
รวมและค่าเฉลี่ย		41%	5	90%

รูปภาพ เครื่องมือหุ่นยกของสาขาของฐานผม

